

PINKSTEREN

HET KRUISPUNT

Informatiebulletin van de NIGA

10e jaargang nr.2 , mei 2018

Redactie: Ds. Erik Schuddebeurs

Opmaak: Ernst H.F. Meijer

'Pinksteren' van El Greco

Troosteloos. Vanaf 2014 verdiep ik mij af en toe in de Eerste Wereldoorlog. Die woedde van 1914 tot en met 1918. De oorlog heeft grote gevolgen tot op de dag van vandaag, positief en negatief. Ik geef een paar voorbeelden. Positief: medische mogelijkheden – zoals plastische chirurgie, burgerluchtvaart, vrouwenemancipatie, opvang van vluchtelingen. Negatief: Frankrijk en Groot Brittannië verdelen in 1918 het Midden Oosten onder elkaar. De spanningen rond Syrië in 2018 hebben alles te maken met de manier waarop dat toen ging. Iets anders: nieuw is in 1914 de totale oorlogsvoering, waarbij voortaan burgers niet meer worden ontzien. Veel gelovigen raken in en na de oorlog voorgoed hun vertrouwen in de Kerk kwijt en ook in God. Hoe kan Hij nu de hand hebben in deze ongekende verschrikkingen!? Men waant zich alleen op de wereld en zonder hoop. Veel moeders weigeren –als Rachel, zich te laten troosten.

Pinksteren? Het is bekend dat bijna elk volk graag gelooft dat God aan zijn kant staat en strijdt voor zijn gelijk. De Kerk zegent de wapens en dat gebeurt aan alle fronten, Duitse, Engelse, Franse, Russische, Servische fronten. De Kerk wil daarmee volk en vaderland van dienst zijn. Er zijn in 1914 toespraken gehouden, waarin het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog beschreven wordt als een bijzondere openbaring van God -althans volgens predikanten uit die tijd. Zij zien de oorlog als een kans op bekering en, een kans op eenheid in de versplintering van belangen en partijen en kerken. Vier jaar lang blijven zij de oorlog zien als een nieuw Pinksterfeest. Ontkerkelijking was al langer aan de gang.

Maar nu, in de eerste maanden van deze oorlog, komt er een soort opwekking. Ik citeer een toespraak uit één van die oorlog voerende landen: 'De Geest van God is op ons uitgestort...Wij maken de geweldige Geest van de liefde mee, net als de eerste christenen op het Pinksterfeest.' Niet te geloven! De Kerken in elk oorlog voerende natie lieten zich mee slepen in de nationale gevoelens van hun eigen vaderland.

Wake up call. Aan het begin van de 20^e eeuw groeit er een beweging, die meer aandacht vraagt voor het werk van de heilige Geest. Zo ontstaan en groeien er Pinkstergemeenten over heel de aarde tot op de dag van vandaag. Ik noem twee situaties uit 1914. Het zijn voorbeelden van opwekking als 'wake up call'! Eind juli 1914 krijgt iemand bij een opwekking in Wales een visioen waarbij het gezicht van de lijdende Christus aanhoudend en indringend in beeld komt. Dat beeld wordt in verband gebracht met de toestand van de wereld. Men ziet het als een signaal, een waarschuwing van hogerhand. Veertien dagen later breekt de Grote Oorlog uit. Ander voorbeeld: in 1918 waait er bij de nog jonge Pinksterbeweging in de USA een pacifistische wind. De overheid ervaart deze op Christus geënte vredesbeweging als landverraad en zet om die reden sommige van deze christenen zelfs gevangen. Wat christenen in Europa niet lukt in 1914, lukt die christenen in de USA daar en toen wél: zij laten hun geloof niet ondergeschikt maken aan nationale gevoelens en eigen belangen. Het gaat mij nu even niet om hun standpunt, maar om hun hóuding. Zij leven in de tijd van president Wilson, maar bij hen is Heer: Jezus Christus. Zij ervaren het zo dat de Geest van de Heer hen vrij maakt. Daarom durven zij zich kritisch op te stellen, niet afhankelijk van mensen en machten. Hun houding geeft te denken en roept bij mij de vraag op: hoe vrij en wakker denk ik zelf te zijn?

Pinksteren 2018. Wij als Nederlandse Interkerkelijke Gemeente Alanya, Pinksteren samen met de Duitse gemeente hier ter plaatse. Dat is een oecumenische en feestelijke traditie. Wij vieren samen het feest van de Geest. De Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt en doet ons elkaar verstaan. Hij wekt in ons het verlangen om samen te zingen en te bidden, te zoeken naar Gods wil en te leven tot zijn eer. Het is die Geest die ons doet zeggen: 'Jezus Christus is de Heer.'

Erik Schuddebeurs

Uit de Pastorie

Wij wonen en werken nu voor de derde keer bij de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente Alanya. Het voelt als thuis komen. Er zijn wel een paar zaken veranderd. Voor mijn (ES) gevoel gaat in deze periode alles zo vlug voorbij! Maar dat geheel ter zijde. Er

staat bij voorbeeld een comfortabel bankstel in de werkkamer. Dat nodigt uit om ontspannen te gaan zitten voor een gesprek! Wat ons vooral opvalt is dat er weinig of geen lawaai meer klinkt op straat. Het oude gemeenteziekenhuis is bijna helemaal gesloten. Een enkele ambulance komt nog eens langs. Autobussen nemen een andere route. Familie van patiënten brengt geen eten meer of schone was. De winkels staan leeg en er zit niemand meer op een terrasje naast de polikliniek. Wat blijft is dat we nog altijd vijf maal per dag onontkoombaar worden opgeroepen tot gebed. Het nieuwe ziekenhuis ligt hier tien minuten op de fiets vandaan. Het ziet er groots uit en de medewerkers zullen vast met plezier aan de slag zijn gegaan in hun nieuwe werkomgeving. Het blijft een voorrecht om elke week ook de andere ziekenhuizen langs te gaan op zoek naar Nederlandse patiënten en hun familie. Het leidt tot mooie ontmoetingen met af en toe een wonderlijke timing; alsof je ongeweten toch precies op tijd komt. Op de laatste borrel van dit seizoen bij NL Alanya ontstonden hier en daar verrassende gesprekken. En de stampot op koningsdag bij Floyd was ook niet te versmaden; al kwam er van contact leggen niet zo veel terecht. Dat lukt beter in de loop van een wandeling o.l.v. John op woensdag of met een groepje uit onze gemeente.

Er worden in deze periode vóór de zomer -naast eredienst, pastoraat en vergaderingen, verschillende activiteiten ontplooid, zoals een schildersessie rond Pinksteren, een gesprek in de pastorie over het vieren van de Maaltijd van de Heer, een gezellige afsluiting van het

seizoen. Maar de kern van ons gemeente zijn in Alanya blijft de eredienst, inclusief de ontmoeting daarna. Het blijft verrassend, hoe mensen ons/de NIGA weten te vinden, zoals die mevrouw uit Schotland. Zij verstond bijna niets van alles, maar zocht een plaats voor 'worship' en was blij te weten dat er ook in onze gemeente een plaats van gebed is.

Onze adviseur, Ko Brevet, verwent ons met een meditatie, die naadloos aansluit op wat wij op Pinksteren samen met de Duitse gemeente vieren!

Na de zomer hoopt collega Daco Coppoolse hier aan de slag te gaan. Wij kennen Daco en zijn vrouw Tineke omdat hij destijds na mij predikant werd in de Gereformeerde Kerk van Papendrecht. Het wordt met hem/hen vast en zeker een mooie start van het nieuwe seizoen.

Daco en Tineke

We hopen dat Pinksteren vernieuwing brengt en troost en het verlangen om door te gaan met de moed van de hoop, samen in de naam van Jezus en zijn gastvrijheid.

Wilma en Erik Schuddebeurs

Uit de kerngroep

De financiën van de Niga in 2017

Na de eredienst van 13 mei zijn de leden en aanwezige donateurs in het Horizon hotel bij elkaar gekomen voor de jaarlijkse vergadering. Eén van de agendapunten waren de financiën van de Niga in het afgelopen jaar en de begroting voor 2018.

De inkomsten van de Niga bestaan uit: bijdragen gemeenteleden, collecte opbrengsten, giften en bijdragen van donateurs. Ondanks dat het

aantal gemeenteleden daalde waren de inkomsten nagenoeg gelijk, en ook het iets gedaalde bezoekersaantal had weinig invloed op de collecte opbrengst, die bleef ongeveer hetzelfde. Ook de bijdragen van donateurs lag op hetzelfde niveau. Maar gelukkig waren de inkomsten uit giften veel hoger. We zijn diegenen die een gift over hebben gemaakt dan ook zeer erkentelijk. Maar het geeft ook aan dat onze kleine gemeente hiervan afhankelijk is, en dat is een zorgelijke constatering.

Als u de jaarcijfers wilt inzien verwijs ik u naar onze website www.niga-turkije.nl

Daar kunt u alles nalezen en mocht u daar vragen over hebben schroom dan niet om het mij te vragen. ernst_meijer44@hotmail.com
De begroting voor 2018 geeft een tekort aan van € 742.-, maar met de hulp van u allen en onze zustergemeentes en niet te vergeten de IPNZE zullen we er een positief jaar van maken.

Ernst H.F. Meijer, penningmeester.

P.S. Op de valreep ontvingen wij het heugelijke bericht dat onze gemeente dit jaar, evenals vorig jaar een financiële ondersteuning van € 1000.- gaat ontvangen van de IPNZE, u begrijpt dat wij hier enorm dankbaar voor zijn en het geeft ons de moed om vol vertrouwen door te gaan met ons werk hier in Alanya.

Bankrekening NIGA: **NL82INGB0755199707** t.n.v. Ernst H.F. Meijer, o.v.v. bijdrage NIGA en uw naam en adres.

Belastingaftrek voor uw gift gewenst?

Stort dan uw bijdrage via rek. nr. **NL76INGB0004989205** van Stichting Vrienden van de NIGA, o.v.v. uw naam en adres.

BEVRIJDINGSDAG

Nooit lichter ving de lente aan dan toen uw hand ons volk bevrijdde. Hoe hebben wij in dat schoon getijde verheugd maar huiverend verstaan: Gods vijanden vergaan.

De winter leek voorgoed voorbij en vóór ons lag de volle zomer; de macht was eindelijk aan de dromer, de nieuwe mens, zo droomden wij, verbrak de slavernij.

Maar winters werd het in dit land; 't is kil rondom en in ons midden, onze mond verstart het bidden, doodskou gaat uit van onze hand naar mens en dier en plant.

O God, wat zijn wij dwaas geweest, dat we aan de vrijheid zó gewenden, dat wij de vijand niet herkenden, in opstand tegen U het meest in eigen hart en geest.

Vergeef het ons! Raak ons weer aan met levensadem, lente-tijding, en doe met krachten ter bevrijding ons hier in Christus' vrijheid staan. God, laat ons niet vergaan!

Ad den Besten, Liedboek nr 709.

Van onze adviseur

Torentje, torentje, bussekruit....

Ik mag met Pinksteren weer eens voorgaan. Meestal ben ik als emeritus op hoogtijdagen vrij, maar nu heb ik me laten overhalen door een stel Zeeuwse vrienden. Het oecumenische leesrooster reikt als mogelijkheid de lezing uit Genesis 11 aan. Die kans laat ik niet lopen, want de verhalen van het eerste Bijbelboek zijn me zeer dierbaar, ik word er zelfs vrolijk van. Dat komt niet alleen door de prachtige en krachtige verhalen, maar ook door de letter- en taalgrapjes, de guitige humoristische trekjes, die de verteller, c.q.

schrijver in de verhalen heeft geweven. Zo willen de mensen, op een kluitje bijeen gekropen, vooral dichtbij elkaar blijven. Het zoveelste teken van verzet om de hele aarde tot werkterrein te bestemmen. En daartoe zijn mensen van den beginne wel geroepen, allemaal! Adam en Eva hebben er aanvankelijk niet veel trek in, hun nazaten al evenmin. Ze

kijken bij wijze van spreken om zich heen en denken: we zitten hier best. Knappe jongen die ons wegstrijgt.

Maar ze willen ook weleens omhoog kijken. Ze komen op het even ludieke als onmogelijke idee om een stad te bouwen met daarin een toren die tot in de hemel reikt. Hun doelstelling is daarbij niet op die hemel zelf gericht, maar op hun eigen roem en eer. En ze maken één ding duidelijk: we willen niet de wijde wereld in.

Hoe verlangend de Eeuwige hen ook oproept dat nu net wél te doen, want er IS namelijk veel te doen en daarbij wil de goede God

mensen inzetten. Niet alleen maar als medeschepselen, maar ook als medescheppers....Zo serieus neemt Hij ons.

Doe het zelf, denken de mensen en hoe mooi het ook lijkt, dat ze één taal spreken, dat mooie valt vies tegen, want het is de taal van de hoogmoed, de taal van het nooit genoeg, de taal van hebben en houwen.....Vooral niet de wereld in om daar goed te doen en te delen, we kijken wel uit!

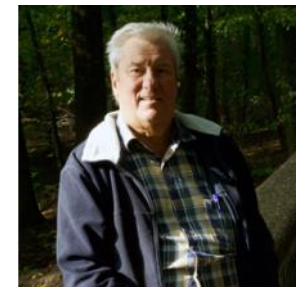
Zo gaan ze bouwen en de verteller laat heel fijnzinnig het onmogelijke, maar ook het potsierlijke van de onderneming zien. Want ze kiezen een bouwplaats uit in....., een dal, een laagvlakte. Heuvels en bergen genoeg, ga daar dan beginnen, want dat stuk krijg je er gratis bij, maar nee hoor, een laagvlakte, Sinear geheten. Zo goed kijken ze dus ook weer niet uit.

Het plan loopt helemaal in het honderd, genoeg reden voor wat gezonde zelfreflectie, niet minder gezonde zelfspot en - als 't effe kan - inkeer.

In het pinksterverhaal is er ook een reden om iets anders met taal te doen. Mensen vanuit alle hoeken van de wijde wereld, - daar zijn ze dus wel terecht gekomen, uiteindelijk - ieder met zijn eigen taal en cultuur vinden elkaar. En er wordt gedaan wat vanouds van Godswege werd verlangd: gedeeld met wie niet heeft en gevierd door allen, beelden te over: een duif, een vuur, een wind, gejuich....., kortom: FEEST.

Ziezo, mijn kladje voor de Pinksterdienst in Zeeland is klaar en ik vind het aardig dit even met jullie in Alanya te delen met een welgemeende wens erbij: een heel mooi Pinksterfeest allemaal!

Ko Brevet, adviseur NIGA

Adviseurschap

In nu ik daarmee mijn vorige stukkie ondertekend heb, even een mededeling, die in het Kruispunt passend is, lijkt mij. Ik zocht al enige tijd naar iemand die mij als adviseur zou willen opvolgen. In 2015 begon ik aan mijn tweejarige periode, met de mogelijkheid van een verlenging. Om te beginnen één jaar. Die verlenging duurt nog steeds en ik mag gelukkig zeggen – en dus ook schrijven – dat het geen last, maar vaak een lust is. Toch is het goed om van ophouden te weten en liefst een beetje op tijd. Een aantal weken geleden heb

ik een bijzonder plezierig en opbouwend gesprek gehad met Cor van Vliet, recentelijk één van jullie voorgangers. Hij is van harte bereid het stokje van mij over te nemen en per 1 januari 2020 zal hij de nieuwe adviseur van de NIGA zijn. Ik vertrouw deze “klus” aan hem toe en wens hem er alle goeds bij, samen met jullie als gemeente. Voorlopig blijf ik dus nog even “in dienst”.

Orderportefeuille

Er dient zich in deze dagen weer een kandidaat aan voor de NIGA, ik hoop met haar een goed gesprek te hebben en zal de resultaten met de kerngroep daarna delen.

Zo is na enkele “magere” jaren de voorziening van predikanten weer op peil aan het komen. Evenals het toerisme richting Alanya, heb ik intussen begrepen.

Met andere woorden: de orderportefeuille is aardig gevuld. We kunnen weer vooruit.

En dat is een mooie opsteker. Ook de variatie man/vrouw is wat mij betreft zinvol en natuurlijk levert die variatie ook een hoeveelheid verschillende indrukken op.

En hierbij moet ik af en toe denken aan een kort gedichtje, dat een kerkenraadslid van één der Zuid-Europese kerken in dit kader

maakte. Ik geef het met een warme groet uit Deventer aan jullie door:

De dominee moet nog worden geboren
die kan preken naar ieders oren
maar broeders en zusters, troosten wij elkander
over drie maanden komt er weer een ander

Ko Brevet.

Ko de Jong en zijn vrouw Marijke komen in de regel twee maal per jaar naar Alanya voor enkele weken.

Zij bezoeken dan steevast de eredienst van de NIGA in de Noorse zeemanskerk. Ko gaat in Nederland zelf regelmatig voor in vieringen van Pinkstergemeenten en verzorgt ook

pastoraat. De redactie van Kruispunt heeft aan hem gevraagd iets te vertellen over zijn visie op Pinksteren. Hij zegde toe en hierbij volgt zijn verhaal.

PINKSTEREN HET ONBEGREPEN FEEST, TOEN EN NU.

Straks wordt het weer Pinksteren! Al tweeduizend jaar wordt deze gebeurtenis ervaren als het geboortefeest van de Kerk, de Gemeente van Jezus Christus. Het is het feest van de uitstorting van de Heilige Geest, Die kwam op de Pinksterdag, zoals het beschreven is in Handelingen 2.

Van te voren had Jezus de Pinksterdagen het werk van de Heilige Geest al aangekondigd. Maar het lijkt er op dat de discipelen een ongeïnteresseerde houding toonden; terwijl Hij lange tijd met hen sprak over hun toekomst en de moeilijkheden die zullen komen, over de haat van de wereld en het feit dat Hij hen uit de wereld uitgekozen heeft. Maar het dringt niet goed tot hen door. “Ik heb jullie gezegd dat Ik heenga, maar niemand van jullie vraagt wáár ik naar toe ga” (Joh. 16:5). Het lijkt er op dat Jezus dat aan dovemansoren heeft gezegd.

Toch gaat Hij verder met zijn onderricht over de Persoon van de Heilige Geest. Hij noemt Hem de Trooster en de Geest der Waarheid, die hen de volle of hele waarheid bekend zou maken. En uitdrukkelijk noemt Hij dat de Geest hen de toekomst zal verkondigen (Joh. 16:13). Hij bedoelt daarmee dat de Geest de geheimen of de verborgenheden van God bekend zal maken.

Wat een geweldige boodschap...Maar soms dringt zich de vraag bij mij op of de christelijke Kerk wereldwijd niet de zelfde houding aan de dag legt als de discipelen eertijds. Niet alleen voor niet-kerkelijken, maar ook voor vele christenen is Pinksteren een onbekend en onbegrepen feest. Uit recente interviews blijkt dat velen er geen kennis noch beleving bij hebben. Men komt niet verder dan ‘een vrije dag’ om een meubelboulevard te bezoeken, of iets met vlammetjes op de hoofden van de mensen. En de commercie maakt er handig gebruik van en plakt het woord ‘pinkster’ voor haar producten, zoals: pinksterbiefstuk of pinkstergebak en natuurlijk kennen we allemaal de pinksterblommen.

Vanaf de schepping zien we de Heilige Geest vol in Actie. Hij zorgde voor een woonplaats voor mens en dier, een paradijs waar God in een intieme relatie met hen kon wonen. De mens werd geschapen naar zijn beeld en gelijkenis, zodanig dat er van een echte omgang sprake kon zijn. Gods diepste verlangen was en is ‘om bij de mensen te

wonen’. Maar ongehoorzaamheid van de mens maakte dat Hij met een leeg paradijs kwam te zitten.

Zijn trouw reikt gelukkig hemelhoog en op de berg Sinaï herstelt Hij met vuur zijn Verbond (Ex. 19). Een natie werd geboren en God geeft aan dat Hij bij hen wil wonen. De Israëlieten maken op zijn voorschrift een heiligdom, een tabernakel met een ark er in, zodat God weer te midden van zijn volk kon wonen (Exc. 25:8).

Helaas, ontrouw blijkt een hardnekkige eigenschap van de mens te zijn. De zonden van zijn volk en de afgodendienst in Jeruzalems tempel verdreven God van zijn geliefde plek. Ezechiël 9:18 beschrijft hoe de heerlijkheid van de HEER wegging van de dorpel van de tempel, zijn huis.

Na Jezus’ hemelvaart gebeurt er iets machtigs. Met wind en vuur keert de Almachtige terug, maar niet in het Allerheiligste van de tempel. Neen, zijn discipelen werden de nieuwe tempel, gebouwd met levende stenen, zoals Paulus die beschrijft in Efeze 2: 19-22. En omdat God zijn Naam schrijft op het voorhoofd van zijn dienstknecht, werden vlammen van vuur zichtbaar op de hoofden van zijn volgelingen (Openb. 3:12 en 22:4).

Wat een prachtig beeld van het Pinksterfeest waarop het vernieuwde Verbond werd bezegeld met hemels vuur. Een schitterend feest, het feest van de Heilige Geest en ook van ons; want wij zijn Gods tempel, het heiligdom waarin de Geest wil wonen en zich thuis wil voelen.

‘Welkom Heilige Geest van God.’

DAGTEKSTEN

Een woord voor elke dag...Dat krijg je heel gemakkelijk op je smartphone, bij voorbeeld via de site van Taizé. Taizé is een dorpje in de Bourgogne. Daar, op de grens van ooit bezet gebied, begon broeder Roger Schutz een kleine leefgemeenschap. Daar werden in 1940 Joden opgevangen en in 1945 vluchtende Duitse soldaten. Zo

probeerde hij de gastvrijheid van Jezus concreet gestalte te geven. Zijn initiatief is uitgegroeid tot een oecumenisch klooster met wel 100 broeders vandaag. Vanaf 1960 kregen ze steeds meer bezoek van jongeren. Die kamperen in de heuvels rond kerk en klooster. Momenteel komen er 4 à 5000 jonge mensen per week, op zoek naar de zin van hun leven en naar internationale ontmoeting. Op het programma staan Bijbelstudie, gespreksgroep, corvee en 3x daags een viering met stiltes van 10 minuten, geen preek (behalve op zondagmorgen), heel veel zingen en ook veel gezelligheid. In dat geheel past een 'woord voor de dag'; d.w.z. een Bijbeltekst en een waardevolle gedachte. Je kunt het zelf op je eigen smartphone installeren door te gaan naar je store. Zoek daar 'taizé readings'.

IN GESPREK MET...Klaske Kassenberg.

Ruim op tijd kom ik aangefietst bij hotel Horizon; maar ze zit al aan de thee op het terras, schrijfster Klaske Kassenberg uit...Alanya. Haar lieve grote mooie hond Brenda houdt ons gezelschap. We hadden afgesproken op mijn initiatief, na het lezen van haar boek "Hanneke neemt een kind" (2012; nog slechts als e-book te verkrijgen op haar website www.uitgeverijweegbree.nl). Het is een spannend boek, dat

zich ondermeer afspeelt in Alanya. Het biedt een goede beschrijving van de sfeer waarin Turkse mensen met elkaar en met anderen omgaan en geeft te denken over vriendschap. Klaske heeft meer werk op haar naam staan, zoals: 'Dat moet ik Marten Toonder vertellen' (2011) , 'De autospuiters heeft vreemde kostgangers'(2016) en 'Onbescheiden ex en andere verhalen'(2017). Nota bene: zij heeft Martin Toonder persoonlijk gekend als een goede vriend. Een volgend boek zit er aan te komen en gaat over twee Turkse jongens, die liever naar China gaan dan naar Europa. En een bundel kinderverhalen is in de maak... In haar boeken en via haar website heeft zij één doel: begrip kweken. Dat verlangen is voor haar een motor om nog eens werk te maken van haar affiniteit met filosofie, psychologie en neurologie. Zo wil zij haar talenten inzetten om met name Nederlanders en Turken begrip bij te brengen voor de ander; want zonder begrip geen genegenheid. Nederlanders vormen zich –ook als zij in Turkije wonen, een beeld van 'de' Turken. Dat beeld is niet altijd vrij van vooroordelen, vermoedt Klaske. De schrijfster: "Turken begrijpen dat ze de ander –de buitenlander, niet begrijpen." Dat maakt ruimte voor het anders zijn van de ander en de kans op tolerantie groter. Zelf wil ze een bruggenbouwer zijn tussen die verschillende mensen in die verschillende culturen. Ook kan men tot de ontdekking komen dat, waar de één te veel van heeft, de ander wel iets méér zou mogen hebben. Bij voorbeeld: een Turk kan verschrikkelijk trots over komen en een Nederlander veel te 'recht voor zijn raap'. Een ander punt van vergelijking: het zingen...Er was in Holland een tijd waarin veel gezongen werd door (bijna) iedereen. Hilversum 3 bestond nog nie(t). In Turkije wordt nog altijd veel gezongen, in huis, tuin en keuken, onderweg, op het werk, in de winkel. Momenteel werkt Klaske aan een artikel over Mohammed voor het online magazine over Turkije dat zij sinds kort uitbrengt: www.impressieturkije.nl. Dat brengt mij op de vraag naar haar persoonlijke levensovertuiging. Zij groeide weg bij haar hervormde opvoeding en liet zich op haar zeventiende uitschrijven als lid van de kerk. Zij noemt zichzelf agnost, "want" –zegt

zij, “wij kunnen niet weten of God bestaat. We kunnen wel overtuigd zijn van Zijn bestaan of in Zijn bestaan geloven, maar we kunnen niet echt weten of God bestaat.” Dat hoeft volgens haar ook niet; want in ieder mens schuilt het streven om goed te doen. Zij vindt dat de islam –meer dan het christendom, ruimte laat voor de gebreken van de mens. Je doet je best en Allah zal begrijpen dat niet alles lukt. Zijn regels helpen om er toch iets van te maken. Haar indruk is dat veel (calvinistische) christenen helaas last hebben van schuldgevoel. Dat is wel herkenbaar als het om die calvinistische inslag gaat. Maar het komt verrassend bij mij over dat Allah zo begripvol wordt getypeerd. Ik (ES) zou eerder iets anders verwachten. Mensen vertellen mij uit hun ervaring dat er in de islam zo veel moet en dat het allemaal zo

wettisch voor hen is. Ik probeer aan te geven: “Jezus brengt ons in aanraking met het voorrecht dat wij Gods kinderen zijn, door Hem gekend, aanvaard en

UITGEVERIJ WEEGBREE
De autospulter heeft vreemde kostgangers en Onbescheiden Ex en andere verhalen zijn te bestellen op
www.uitgeverijweegbree.nl

geliefd.” Gehoorzamen is dan geen kwestie van moeten, maar van liefde. Dat geeft vrijheid -niet vrij blijvend, wel ontspannen. Klaske en ik komen daar in ons gesprek niet uit; want datzelfde geldt volgens haar evenzeer voor de moslims! We herkennen bij elkaar het verlangen om bruggen te bouwen tussen mensen, begrip te kweken bij uiteenlopende meningen en spanning vruchtbaar te maken voor ontmoeting. Het wordt tijd om afscheid te nemen; Brenda (de hond) wil naar huis! Klaske spreekt de wens uit dat zij veerkracht zal ontvangen en nieuwe ideeën om haar idealen onder woorden te brengen bij de mensen. En ik kon het niet laten om met een halve Bijbeltekst te groeten: 'Vervolg je weg met blijdschap!'

LAAT PINKSTEREN UIT DE VERF KOMEN

Woensdag 9 mei waren in de Duitse kerk leden van de Duitse en van de Nederlandse gemeente aan het schilderen met het oog op Pinksteren. De ‘kunstwerken’ leverden een gevarieerd en geanimeerd gesprek

op over het feest van de Geest. Ze zijn bovendien bedoeld om kleur te geven aan de gezamenlijke viering op de eerste Pinksterdag.

DE TAFEL VAN EEN

Die Éne is onze Heer, Jezus Christus. Hij is de Gastheer bij het Heilig Avondmaal. Wij komen bij de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Alanya uit hele uiteenlopende kerken. Voor ieder van ons is er plaats aan de Tafel, vrouw, man, ouder, jong, beschaafd of beschadigd en ondanks de pijn een plaats van vergeving, van angsten bevrijd, van eerbied vervuld, een plaats om te zijn, een plaats om te worden getuige van Hem, een levend bewijs. Dat zijn mooie woorden uit lied 388. Veel van deze woorden kwamen voorbij in ons gesprek op vrijdagmiddag 11 mei in de pastorie. Het was dan ook een heel mooi gesprek, dikwijls verrassend, altijd opbouwend.

GEDICHT bij Pinksteren: GEEST

Cor van Vliet stuurde mij vanwege het feest van Pinksteren een gedicht. Dat geef ik graag aan u door –met dank aan Cor!

Geest

Nog voor alles was
zelfs geen begin
Geest aanwezig
zwevend over het water
toen er orde
in de chaos kwam
het lichtwoord
klonk

Geest
nog voor ik bestond
wist van mijn bestaan
elke dag
die kracht voelen
vuur dragen
en overdragen

Geest altijd aanwezig
ook als ik afwezig ben
of levenloos
beadem mij.

